

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Replica Ioan. Eckii Adversvs Scripta secunda Buceri
apostatæ super actis Ratisponæ**

Eck, Johannes

Ingolstadii, 1543

VD16 E 416

Catholici prius & multa & veriora docuerunt de fomite.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30106

tur, Marci. 4. Et clare testatur Augustinus, concupiscentiam hic dici peccatum, sicut scripturam manum. Et infra fatetur Bucer, Christum dici peccatum per Metonymiam, quam cur hic non fatetur obediens Augustino? Non ergo vanum est, quod Eckius Vuormaciae de Augustino dixit, sed vanissimus est apostata, qui Augustinum seipsum exponentem alio torquet. Et cum in concordia Vuormaciae dicant reatum non manere in puero post baptismum, cur non credit Augustino dicentis: Non esse peccatum idem esse, quod reatum peccati non habere? Faciunt omnia Vuormaciae adducta, quod per baptismum plena fiat peccatorum remissio. Et ideo non est proprie peccatum illud in nobis, quamdiu viuimus, sed figurate, ut Augustinus docuit: quo modo & Ambrosius & Hylarius ab Augustino inducti intelliguntur. Vanissime ergo iactat Bucer suos solum addicere, quod scripturae, quod apostoli & patres dixerunt: at satis declaratum quomodo illos lacerant.

Impudentius mentitur Bucer de hoc malo fuisse altum silentium in ecclesia, quasi non omnes Homiliarij pleni sint, & sermones, B. Busti, Pomerius, Vvann &c. Et Argentoraten. tuis quam fideliter tot annis praedicauit Iohan. Kaifer, spergius vir & eruditione & sanctimonia insignis: cuius admirabilis viri, noui vos seductores & praedicatores non estis digni corrigiam calciamentorum soluere. Is tam multa praedicauit contra tentationes carnis, contra fomitem, contra connatam carnis concupiscentiam, & magna quidem consolatione Gersonem imitatus, & de primis motibus, quatenus peccata dici possint. Et apostata ille, qui pro deuotione sua raro sermones adiit, clamat magnum fuisse super eare silentium: Cum sententiarum tot scripserint de morbo concupiscentiae in secundo dis. 52. & in tertio dis. 3. Et vnus solus Bernardus sufficeret eum mendacii conuincere, tot scripsit & declamauit contra carnes illecebras & tentationes,

Ante Lutheri praedicatum de fomite. Kaifer spergius.

Bernardus.

K nes,

nes, contra fomitem, & innatum concupiscentiæ malum. Verum toties apertissime conuicti eos mendacij, at non rubent: quia cum tot seculis à Christo passo hæc docuerunt Theologi, vt vnum Thomam Aquinatem omnibus Lutheristis obijciamus, iactat tamen mendaciter suum patriarcham Luddeg diligentius explicasse, q̄ ante aliquot seculis sit factum. Et hoc, vt homines ad solidam pœnitentiã adduceret. O latrones, nec actualia peccata enormia cõfitemini, & iactatis vos adducere homines in cornatis illis vicijs & primis motibus ad confessionem?

Quod denuo iactat Vuormacieñ. concordiam, eam supra posuimus nobis non aduersari, sed quæ Luther & Melanchthon de formali peccati originalis post baptismum remanente tam contentiose asseruerunt, ceciderunt, subla ta sunt, reprobata sunt.

Quod vltra colloquium adiecerunt in hoc articulo Lutherani, in tenebris fecerunt, quod principibus catholicis non fuit propositum, nec colloquentibus.

Et ne Bucer nõ sit semp sibi similis, annectit aliud falsum, libz in explicatione huius articuli nihil habere, q̄d nõ contineatur in ijs ipsis verbis, de qbus Vuormaciæ cõuenit. At illud à vero esse alienũ, videt catholicus lector, dũ adnotaciones nostras legit in Apologia super eodem articulo.

DIGRESSIO BVCIII CONTRA PIGHIUM.

Relicto Eckio, nouus Hercules cū D. Alberto Pighio congregitur, & acerbe proscindit à folio 45. vsq; ad folium 117. Nolo me committere huic dissidio, q̄ Pighius habeat eruditionem & calamum, habet etiam ætatem, pro se respondeat: licet duo omnino falsa assumat Bucerus. Expecto super his acre Pighij iudicium. Si autem ad illa tacuerit, conscientia vrgente ego silere non possum.

CONTRA ADNOTATIONES ECKII
insania Buceri.

Exre

Fol. 19.
& seq.

EX recenti cōflictu Pighij redit Bucius adhuc incēsus, vidit se minus Herculee fecisse, qd Ecki ū adhuc inuisum & insuperabilē reliquerit. Vnde auctori libri succursus, adnotationes meas in librū dente Theonino arrodit, sed dentes peccatoris conteramus. Primo enim pro more scholæ suæ rem conuicijs agit, quia allata per Eckium sint impia, sophistica, & indigna responsione. Ita nouum Euangeliū suos nouos habet Lucianos & Momos, vt non solum blasphemjs, gula & luxuria valeant, sed etiam maledicentia. At Zoili istius excucullati conuicia muliebria contemnenda sunt, non eis respondendum.

Primo oīm cū dixerim, articulū illum Vuormaciæ concordatum, quantumcunq; autē impudēs sit ad mētiendū, non tamen audet negare, sed à me dicit hic repetitum per calumniam, de quo supra diximus veritatem.

Primo autem librum improbaui, quia dicat iustitiā originalem includere gratiam, cum August. Gregorius, magister & cœtus doctorum neget Adam creatum in gratia. Resistit Bucier, quia citem farraginem qq. noui & veteris testamenti, quæ non sit Augustini. Secundo, argumentum illius consarcinatoris improbat, quia spiritus sanctus datus sit patribus, etiam ante Christum. Psal. 50. Tertio, si Adam non habuit donum cognitionis & amoris dei, quomodo fuit dictus rectus?

Adam nō
creatus in
gratia.

At inania ac indocta tela repellimus. Primo liber iste Augustini à quingētis annis habitus est à patribus & doctoribus, nec vllam causam adfert apostata, cur liber iste non sit Augustini. At illi nouicij adimūt autoribus libros, & libris autores, sicut epistolam Iacobo, apocalypsim Ioanni &c. vt Alogiani heretici, quorū meminuit Aug. Secūdo non solum citauit Aug. ex illo opere, sed etiā ex Enchiridio cap. 107. Et Gregor. super Ezech. 28, vt in Apologia. Hic responde Bucier, vbi autores sunt certi.

K ij Porro